

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 8 lutego 1961 r.

w sprawie określenia składników funduszu płac stanowiących podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne w uspołecznionych zakładach pracy.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1959 r. w sprawie opłacania składek na ubezpieczenia społeczne oraz rozliczania zasiłków wypłacanych przez zakłady pracy (Dz. U. Nr 9, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. W przedsiębiorstwach państwowych i w organizacjach spółdzielczych działających według zasad rozrachunku gospodarczego podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowią wypłaty wynagrodzenia brutto, zaliczane bez względu na źródło finansowania do osobowego funduszu płac w myśl przepisów o zasadach i trybie bankowej kontroli funduszu płac przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego.

§ 2. 1. W jednostkach budżetowych w zakresie ich działalności podstawowej i działalności ubocznej prowadzonej w formie środków specjalnych oraz w zakładach budżetowych podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowią:

- 1) wypłaty wynagrodzeń brutto z § 1 klasyfikacji budżetowej — „Osobowy fundusz płac”;
- 2) wynagrodzenia brutto wypłacane z tytułu stosunku pracy z innych paragrafów klasyfikacji budżetowej;
- 3) kwoty stypendiów brutto wypłacanych stypendystom podlegającym obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

2. W jednostkach budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowią wynagrodzenia brutto wypłacane pracownikom z tytułu stosunku pracy.

§ 3. W państwowych i spółdzielczych jednostkach organizacyjnych utrzymywanych z wpłat przedsiębiorstw lub jednostek nadzorowanych podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowią wszystkie wypłaty brutto z pozycji planu finansowego tych jednostek „Płace pracowników”.

§ 4. W spółdzielniach produkcyjnych podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne stanowią wypłaty wynagrodzeń brutto w gotówce oraz równowartość wynagrodzeń w naturze należnych pracownikom z tytułu stosunku pracy.

§ 5. W stowarzyszeniach i innych organizacjach społecznych podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia spo-

łeczne stanowią wypłaty wynagrodzeń brutto w gotówce oraz równowartość wynagrodzeń w naturze, należnych pracownikom z tytułu stosunku pracy.

§ 6. Nie stanowią podstawy do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne:

- 1) w jednostkach budżetowych — kwoty wypłacane z § 1 klasyfikacji budżetowej „Osobowy fundusz płac” nauczycielom tytułem ekwiwalentu za rentę zawieszoną z powodu pozostawania w pracy;
- 2) w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych — dodatki za rozłąkę zaliczane do osobowego funduszu płac;
- 3) w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” — dodatki godzinowo-kilometrowy przysługujący pracownikom drużyn lokomotywowych i konduktorskich na podstawie § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1957 r. w sprawie niektórych zmian w zakresie wynagradzania pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 23, poz. 110);
- 4) w państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstwach działających według zasad rozrachunku gospodarczego — wynagrodzenia wypłacane z osobowego funduszu płac chałupnikom, którzy z tytułu wykonywania tych prac nie są pracownikami w myśl przepisów rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 8 lipca 1960 r. w sprawie określenia, którzy chałupnicy są pracownikami w rozumieniu dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1960 r. Nr 37, poz. 220 i z 1961 r. Nr 1, poz. 4);
- 5) wynagrodzenia wypłacane żołnierzom z funduszu płac zakładów pracy objętych § 1, § 2 ust. 1 oraz §§ 3—5.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 maja 1959 r. w sprawie określenia składników funduszu płac stanowiących podstawę do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne w uspołecznionych zakładach pracy (Monitor Polski Nr 50, poz. 221).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski